

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **B. F.**, st. příslušnost Marocké království
v ČR bytem xxx
zastoupen advokátem Mgr. Tomáš Císařem
se sídlem Vinohradská 22, Praha 2

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 10. 2017 č. j. MV-108722-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované (dále též „žalovaný“), kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „správní orgán 1. stupně“ nebo „OAMP“) ze dne 2. 8. 2017 č. j. OAM-1493-41/ZR-2016, jímž byla žalobci podle § 87f odst. 3 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ukončena platnost povolení k přechodnému pobytu žalobce na území České republiky, neboť se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území účelovým uzavřením manželství, a podle § 87f odst. 4 téhož zákona žalobci stanovena lhůta 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí k vycestování z území České republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2. Žalobce v *prvním žalobním bodu* namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v řízení, které mu předcházelo, byla zvláště závažným způsobem porušena ustanovení o řízení před správním orgánem. Samo rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Správní orgán při posuzování žádosti účastníka řízení nevycházel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Rozhodnutí správního orgánu porušuje dle názoru účastníka řízení rovněž ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, neboť není řádně odůvodněno, zejména ve vztahu k přiměřenosti napadeného rozhodnutí. Takové pochybení implikuje rovněž porušení ve vztahu k ust. § 2 odst. 3 a odst. 4 správního řádu, neboť správní orgán nedbal řádně oprávněných zájmů účastníka řízení a jím přijaté řešení neodpovídá okolnostem případu.
3. Ve *druhém žalobním bodu* namítal nezákonnost postupu správního orgánu záležejícího v tom, že podané odvolání ignoroval. Žalobce přitom nikterak nezpochybňuje tvrzení žalovaného, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo právnímu zástupci žalobce doručeno dne 2. 8. 2017 do datové schránky. Stejně tak nerozporuje, že právní zástupce podal dne 4. 9. 2017 do datové schránky žalovaného, respektive správního orgánu prvního stupně podání označené jako „Doplnění odvolání – ZR – B.“. Žalobce však nesouhlasí s tím, že by jeho právní zástupce nezaslal správnímu orgánu prvního stupně žádné podání, které by „Doplnění odvolání“ předcházelo. Právní zástupce zaslal do datové schránky MV ČR dne 11. 8. 2017 zprávu označenou jako „odvolání účastníka proti rozhodnutí nadepsaného správního orgánu ze dne 2. 8. 2017, č. j. OAM 1493-41-/ZR-2016“, která byla do datové schránky MV ČR doručena dne 14. 8. 2017. Žalobce připouští, že k tomuto přípisu byla přiložena příloha, jejímž obsahem bylo odvolání v odlišné věci jiného účastníka řízení, avšak zastoupeného totožným právním zástupcem před totožným správním orgánem. Správní orgán pak musel jednoznačně zjistit, že daná zpráva obsahuje přílohu, která se věci netýká a v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů a rovněž v souladu s povinnostmi prvoinstančního orgánu při nakládání s podaným odvoláním měl účastníka řízení vyzvat k odstranění vady odvolání. Žalobce dále poukázal na to, že datovou zprávou jsou určitá elektronicky přenesená data, přičemž v kontextu datové zprávy je podle názoru žalobce nutno za taková data považovat samu datovou zprávu, která je datovou schránkou odesílána. K této zprávě jsou pak přidávány různé přílohy, avšak sama datová zpráva je obsažena přímo ve formuláři datové schránky. Právní zástupce tedy podal tuto datovou zprávu, která obsahovala odvolání účastníka proti rozhodnutí nadepsaného správního orgánu ze dne 2. 8. 2017, č. j. OAM 1493-41-/ZR-2016, přičemž přílohou této zprávy bylo podání, které omylem obsahovalo odvolání v jiné věci. Žalobce však má za to, že vůle účastníka řízení byla jednoznačně projevena a ačkoliv lze označit za chybu přidání chybné přílohy, tak s ohledem na nutnost respektu práv účastníka řízení je nutno dospět k závěru, že odvolání bylo podáno. O této skutečnosti, že odvolání bylo podáno v tzv. blanketní podobě, svědčí podle názoru žalobce i fakt, že následně bylo zasláno správnímu orgánu doplnění odvolání, kterým bylo právě ono podání ze dne 11. 8. 2017 doplněno. S ohledem na skutečnost, že datová zpráva zasláná právním zástupcem správnímu orgánu prvního stupně byla jednoznačně identifikována jako odvolání ve věci účastníka řízení, je nutno považovat blanketní odvolání za podané v řádné lhůtě.
4. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobcem popsané administrativní pochybení na straně právního zástupce (zaslání odvolání v jiné věci) nemůže být považováno za podání včasného odvolání v projednávané věci. Podle názoru žalovaného jsou v žalobou napadeném rozhodnutí srozumitelným a přezkoumatelným způsobem popsány důvody, pro které bylo odvolání žalobce jako opožděné zamítnuto.
6. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.
7. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud provedl důkaz listinami, navrženými žalobcem v podané žalobě (č. l. 8 - 12 soudního spisu.).
8. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
10. Podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu v rozhodném znění odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.
11. Podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu v rozhodném znění opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
12. Podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu v rozhodném znění v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
13. Podstatou sporu je posouzení, zda bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí OAMP podáno opožděně či nikoli.
14. Z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí žalovaného, podané žaloby, jakož i vyjádření žalovaného k žalobě, vyplynul mezi účastníky nesporný skutkový stav, podle kterého rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo právnímu zástupci dodáno do datové schránky dne 2. 8. 2017 a téhož dne se žalobce do datové schránky přihlásil, čímž bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doručeno, a dále, že právní zástupce podal dne 4. 9. 2017 do datové schránky žalovaného, resp. správního orgánu prvního stupně podání označené jako „*Doplnění odvolání – ZR – B.*“.
15. Na základě těchto skutečností dospěl žalovaný k závěru, že žalobce podal odvolání proti rozhodnutí OAMP opožděně. Žalovaný uvedl, že žalobce v průběhu odvolacího řízení sice tvrdil, že v jeho věci bylo podáno blanketní odvolání, nicméně tuto okolnost nijak neprokázal. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci po uplynutí odvolací lhůty dne 19. 8. 2017, což vyplývá z ustanovení § 73 odst. 1 správního řádu („*Nestanoví-li tento zákon*

jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.“). Písemnost, označenou jako „Doplnění odvolání – ZR – B.“, podal zmocněný zástupce do datové schránky Ministerstva vnitra dne 4. 9. 2017, tedy v době, když již rozhodnutí OAMP nabylo právní moci ve smyslu shora citovaného ustanovení. Žalovaný pro úplnost konstatoval, že v písemnosti „Doplnění odvolání – ZR – B.“, zmocněný zástupce uvádí, že „účastník řízení podal proti [napadenému rozhodnutí] v zákonné lhůtě prostřednictvím svého zmocněného zástupce odvolání, s tím, že podané odvolání doplní ve lhůtě 10 dnů. Přípisem správního orgánu byl následně účastník řízení vyzván k doplnění podaného odvolání ve lhůtě 5 dnů...“ Ze spisového materiálu však nijak nevyplývá, že by uvedené blanketní odvolání bylo Ministerstvu vnitra skutečně podáno. Součástí spisového materiálu není ani uvedená výzva Ministerstva vnitra. Podle názoru žalobce tedy nelze vyvozovat jiný závěr, než ten, že prvním úkonem odvolatele v rámci odvolacího řízení bylo až podání opožděného „Doplnění odvolání – ZR – B.“ ze dne 4. 9. 2017.

16. Za tohoto skutkového stavu, který soud ověřil z obsahu spisového materiálu, soud přistoupil k posouzení jednotlivých žalobních bodů:
17. Ve vztahu k *prvnímu žalobnímu bodu* soud předně odmítá vznesenou námitku nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, tedy rozporu žalovaného rozhodnutí s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, jakož i tvrzení žalobce o postupu správních orgánů v rozporu s dalšími namítanými ustanoveními správního řádu. Je tomu tak proto, že žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí věcně, stručně, logicky a v souladu s podklady spisového materiálu popsala z něj vyplývající skutkový stav, který byl zjištěn v souladu s ust. § 3 správního řádu tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Žalobce své pochybnosti o skutkovém stavu nekonkretizoval a soud při přezkoumání nedostatky skutkového stavu nezjistil. Žalovaná dále v odůvodnění svého rozhodnutí reagoval na námitky, uplatněné žalobcem v „doplnění odvolání“ a učinila tak způsobem, který je souladný se zákonem, a za užití relevantních právních předpisů. Z žalovaného rozhodnutí jsou zřejmé důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se žalovaná řídila při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádala s námitkami žalobce. Jelikož odvolání proti rozhodnutí prvního stupně jako opožděné zamítla, v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 27. 5. 2010 č. j. 5 As 41/2009-91) se konkrétními námitkami, uplatněnými v opožděném odvolání, nezabývala. Žalobou napadené rozhodnutí proto soud neshledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, respektive v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.
18. Soud nevěšel ani na žalobní námitku uplatněnou ve *druhém žalobním bodu* o nezohlednění včas podaného odvolání. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 4. 9. 2017, tedy po uplynutí zákonem stanovené 15 denní lhůty pro podání odvolání dle § 83 odst. 1 správního řádu, podal právní zástupce žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně do datové schránky Ministerstva vnitra písemnost označenou jako „Doplnění odvolání – ZR – B.“. Doplnění odvolání mělo dle žalobce předcházet tzv. blanketní odvolání podané dne 11. 8. 2017. Z dokazování při ústním jednání u soudu vyplynulo, že dne 11. 8. 2017 odeslal právní zástupce žalobce do datové schránky Ministerstva vnitra datovou zprávu označenou jako „odvolání účastníka proti rozhodnutí nadepsaného správního orgánu ze dne 2. 8. 2017, č. j. OAM 1493-41-/ZR-2016“, která byla do datové schránky MV ČR doručena dne 14. 8. 2017. Přílohou datové zprávy bylo pak odvolání právního zástupce žalobce v jiné věci, konkrétně odvolání ve prospěch účastníka U. P. O., nar. xxx, st. přísl. Nigerijská

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

federativní republika, proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o ukončení povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Podle názoru žalobce musel správní orgán I. stupně v takovém případě jednoznačně zjistit, že daná zpráva obsahuje přílohu, která se věci netýká a vyzvat účastníka řízení k odstranění vad odvolání. Žalobce dále poukázal na to, že datovou zprávou jsou určitá elektronicky přenesená data, přičemž v kontextu datové schránky je nutno za taková data považovat samu datovou zprávu, kterou datovou zprávou odesíláme. K této zprávě jsou pak přidávány různé přílohy, avšak sama datová zpráva je obsažena přímo ve formuláři datové schránky. Právní zástupce žalobce podal datovou zprávu označenou jako „*odvolání účastníka proti rozhodnutí nadepsaného správního orgánu ze dne 2. 8. 2017, č. j. OAM 1493-41-/ZR-2016*“, a má tedy za to, že se proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně včas odvolal (byť odvolání neobsahovalo odůvodnění), neboť ačkoliv přílohou datové zprávy bylo omylem odvolání v jiné věci, vůle účastníka řízení byla jednoznačně projevena.

19. Soud této argumentaci nepřisvědčil. Ve svých úvahách vyšel ze stanoviska Nejvyššího soudu k elektronické komunikaci mezi soudy a účastníky řízení ze dne 5. 1. 2017 sp. zn. Plsň 1/2015, kde se uvádí „*V občanském soudním řízení lze učinit podání mimo jiné i písemně, tj. v listinné podobě, v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě nebo telefaxem (§ 42 odst. 1 o. s. ř.). Podáním učiněným v elektronické podobě se rozumí dokument ve formě datové zprávy, v němž účastník v občanském soudním řízení projevil vůli směřující k uplatnění procesních práv, ke splnění procesních povinností nebo k jiným procesním následkům, jež jsou spojeny s tímto projevem vůle, popřípadě část takového dokumentu, v níž je obsažen účastníkuv projev vůle. (...). Elektronický nosič (tzv. obálka nebo kontejner) doprovázející takový dokument je součástí podání v uvedeném smyslu, ledaže by z obsahu projevené vůle účastníka (strany či jiné osoby) vyplývalo něco jiného.*“ K obdobným závěrům, byť za jiné procesní situace (řízení kasační stížnosti), dospěl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 21. 5. 2018, č. j. 2 Azs 123/2018 - 22. Z něj vyplývá požadavek na dodržení zákonné lhůty, u níž nebyla podána včasná žádost z vážných důvodů o její prodloužení, doručit výslovný projev vůle obsahující alespoň v hrubých rysech důvody, pro které je rozsudek napadán, pouhé formální označení písemnosti jako doplnění kasační stížnosti bez jakéhokoli, byť částečného obsahu, nemůže vést k naplnění tohoto požadavku.
20. V nyní projednávané věci bylo projevem vůle právního zástupce žalobce odvolání v jiné věci. Elektronický nosič označený jako „*odvolání účastníka proti rozhodnutí nadepsaného správního orgánu ze dne 2. 8. 2017, č. j. OAM 1493-41-/ZR-2016*“, nebyl podáním ve shora uvedeném smyslu, neboť obálka nekorespondovala s projevem vůle právního zástupce žalobce. Pokud tedy žalobce uplatnil odvolání prostřednictvím datové schránky ve formě datové zprávy tak, že „správně“ označil předmět datové správy, ale součástí tohoto podání nebyl relevantní projev vůle – byla připojena „nesprávná“ příloha - odvolání v jiné věci, pak nenastala situace, kterou má zákon na mysli, neboť podání nebylo jednotné ve svém označení a vlastním obsahu. Nebylo jednotným projevem vůle odvolání ve věci žalobce podat.
21. Pro úplnost je třeba uvést, že se z obsahu spisového materiálu ani tvrzení žalobce nepodává, že by žalobce uplatnil skutečnosti, které by mohly být podkladem pro navrácení v předešlý stav (prominutí zmeškání úkonu) dle § 41 správního řádu.
22. Lze tak uzavřít, že lhůta pro podání odvolání dle § 83 odst. 1 správního řádu je lhůtou zákonnou. V této lhůtě musí být správnímu orgánu doručen výslovný projev vůle, obsahující alespoň v hrubých rysech důvody, pro které je rozhodnutí správního orgánu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

prvního stupně odvoláním napadáno. Pouhé formální označení písemnosti jako „*odvolání účastníka proti rozhodnutí nadepsaného správního orgánu ze dne 2. 8. 2017, č. j. OAM 1493-41-ZR-2016*“ bez jakéhokoli, byť částečného, obsahu, nemůže vést k závěru, že lhůta pro podání odvolání byla zachována. Ze stejných důvodů se nemůže jednat o „*blanketní odvolání*“, jak žalobce tvrdí. Správní orgán prvního stupně proto nebyl povinen žalobce vyzvat k odstranění vad tohoto podání. Důvodné je tak stanovisko žalované, že prvním úkonem žalobce/odvolatele v rámci odvolacího řízení bylo až podání opožděného odvolání „*Doplnění odvolání – ZR – B.*“ ze dne 4. 9. 2017.

23. Na základě shora uvedených důvodů soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 70 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněno ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 11. října 2019

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu